

Univé Rechtshulp

Postbus 557
9400 AN ASSEN

Weert, 21 november 2023

Onderwerp: Besluit op bezwaar verplaatsen bushalte

Uw kenmerk: [REDACTED]

Ons kenmerk: 2185490 / 2244559

Beste [REDACTED]

Bij e-mail van 14 augustus 2023 ontvingen wij uw bezwaarschrift "het bezwaar van [REDACTED] [REDACTED]". Het bezwaarschrift ontvingen wij op 15 augustus 2023 tevens per post. Wij hebben uw bezwaar in behandeling genomen.

Op 25 september 2023 hebben wij de beslistermijn op uw bezwaar verdaagd tot en met 7 november 2023. Tevens hebben u gevraagd of u er behoefte aan heeft om uw bezwaarschrift tijdens een hoorzitting toe te lichten. Op 9 oktober 2023 heeft u ons laten weten dat u geen gebruik wilt maken van het aanbod tot het houden van een hoorzitting. Op 6 november 2023 stemde u in met een verdagging tot uiterlijk 27 november 2023.

In deze brief leest u onze beslissing op het bezwaar.

Bestreden besluit

Het bezwaarschrift richt zich tegen het besluit van 4 juli 2023. Het bezwaarschrift is gericht tegen de overweging van het college dat het verzoek niet-ontvankelijk is verklaard.

Beslissing op bezwaar

Wij hebben besloten om:

1. het bezwaarschrift ontvankelijk te verklaren;
2. het bezwaarschrift ongegrond te verklaren;
3. het bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten;
4. het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

Niet eens met het besluit?

Als u het niet eens bent met dit besluit, dan kunt u beroep instellen bij de rechtbank Limburg. Dat kan door per post of digitaal een beroepschrift in te dienen.

Het beroepschrift kan per post verstuurd worden naar:

Rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Het beroepschrift kan digitaal ingediend worden via:

<http://loket.rechtspraak.bestuursrecht>. Hiervoor moet u wel een elektronische handtekening (DigiD) hebben. De voorwaarden vindt u op deze website.

Het beroepschrift dient binnen zes weken na de datum van deze brief ingediend te worden. Het beroepschrift dient in ieder geval de volgende onderdelen te bevatten:

- uw naam, adres, datum en handtekening;
- een omschrijving van het besluit waartegen het beroepschrift gericht is (stuur een kopie van het besluit mee);
- de reden waarom u beroep instelt.

Spoed

Is uw beroep zo spoedeisend dat u de behandeling van uw beroepschrift niet kunt afwachten? Dan kunt u bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Limburg een voorlopige voorziening aanvragen. Dat is een voorlopige beslissing om een handeling uit te stellen of juist door te laten gaan. Een verzoek om voorlopige voorziening kan per post of digitaal ingediend worden.

Het verzoek kan per post verstuurd worden naar:

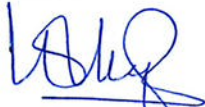
De voorzieningenrechter van de rechtbank Limburg
Sector Bestuursrecht
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Het verzoek kan digitaal ingediend worden via: <http://loket.rechtspraak.nl/bestuursrecht>. Hiervoor moet u wel een elektronische handtekening (DigiD) hebben. De voorwaarden vindt u op deze website.

Vragen?

Heeft u vragen? Neemt u dan contact op met Tim Schreurs via telefoonnummer 0495-575 000 of via e-mail t.schreurs@weert.nl.

Met vriendelijke groet,
burgemeester en wethouders

A.M.A Vrijenhoek
gemeentesecretaris

mr. R.J.H. Vlecken
burgemeester

Beslissing op bezwaar inzake het verplaatsen van een bushalte gelegen nabij het adres Kazernelaan 2A te (6006 LW) Weert.

Besluit

Het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) besluit met verwijzing naar de hierna opgenomen motivering om:

1. het bezwaarschrift ontvankelijk te verklaren;
2. het bezwaarschrift ongegrond te verklaren;
3. het bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten;
4. het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

Motivering

Bezwaarschrift

De bezwaarmaker heeft op 19 mei 2023 een verzoek ingediend strekkende tot verplaatsing van een bushalte nabij haar woning. Bij besluit van 4 juli 2023 heeft het college het verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De bezwaarmaker heeft bij monde van zijn gemachtigde op 14 augustus 2023 bezwaar gemaakt tegen het primaire besluit.

In het bezwaarschrift is het volgende opgenomen:

1. de bezwaarmaker stelt dat het oorspronkelijke verzoek ontvankelijk is.
2. de bezwaarmaker stelt dat zij belang heeft bij haar verzoek.
3. de bezwaarmaker geeft aan dat in het primaire besluit niet inhoudelijk is gereageerd op het verzoek om voorzieningen te treffen.

Ontvankelijkheid

Beoordeeld dient te worden of bezwaarmaker is aan te merken als belanghebbende in de zin van artikel 1:2 lid 1 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Volgens dit artikel wordt onder belanghebbende verstaan degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken. ██████████ is degene aan wie het besluit inhoudelijk is gericht. Het college merkt haar dan ook aan als belanghebbende.

Het bezwaarschrift voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten zoals die zijn vastgelegd in artikel 6:5 lid 1 sub a tot en met d Awb. Het bezwaarschrift bevat de naam en het adres van de indiener, de dagtekening, een omschrijving van het besluit waartegen het bezwaar is gericht en de gronden van het bezwaar.

Het bestreden besluit is genomen op 4 juli 2023. Het bezwaarschrift is ingediend op 14 augustus 2023. Het bezwaarschrift is binnen de in artikel 6:7 Awb vastgelegde termijn van zes weken ingediend.

Het college is van oordeel dat ██████████ belanghebbende is en dat het bezwaarschrift voldoet aan de wettelijke vereisten die gelden voor de ontvankelijkheid van een bezwaarschrift. Het college acht het bezwaarschrift daarom ontvankelijk.

Hoorzitting

De gemachtigde van de bezwaarmaker heeft bij e-mailbericht van 9 oktober 2023 verklaard dat belanghebbende geen gebruik wil maken van het recht te worden gehoord. Met toepassing van artikel 7:3 sub c Awb wordt van het horen van de bezwaarmaker afgezien. Er zijn geen belanghebbenden.

Inhoudelijke motivering

Het wettelijk kader luidt als volgt:

Artikel 1:3 leden 1 en 3 Awb

Artikel 2 Wegenverkeerswet 1994 (Wvw)

Artikel 15 leden 1 en 2 Wvw

Artikel 12 Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (Babw)

De overwegingen luiden als volgt:

Bezwaargrond 1

De brief van bezwaarmaker van 19 mei 2023 bevat een verzoek aan het college om een verkeersbesluit te nemen, inhoudende dat de bushalte ter hoogte van de Kazernelaan 2A (6006 LW) Weert wordt verplaatst. Subsidiair verzoekt bezwaarmaker bij de bushalte voorzieningen te treffen waardoor de door haar ervaren overlast wordt beperkt.

Het college heeft voornoemde verzoeken getoetst aan de Awb en de Wvw. Het college heeft vervolgens – kort gezegd – geconcludeerd dat het verzochte niet verkeersbesluitplichtig is en dat het verzoek van bezwaarmaker geen aanvraag in de zin van de Awb is. Het gaat namelijk niet om een verzoek dat strekt tot het nemen van beslissing inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Het college heeft overwogen dat de bezwaarmaker om een feitelijke handeling – verplaatsing bushalte, althans treffen van voorzieningen – vraagt.

In de bezwaarprocedure haalt de bezwaarmaker aan dat met het verzoek om de bushalte te verplaatsen (ook) wordt verzocht het haltebord te verplaatsen. De verplaatsing van verkeersborden is wel (verkeers)besluitplichtig, aldus de bezwaarmaker. Verwezen wordt naar een uitspraak van de Raad van State.

Het college stelt vast dat bezwaarmaker niet heeft bestreden dat voor (ver)plaatsing van de bushalte als zodanig geen verkeersbesluit nodig is. Het oorspronkelijke verzoek van de bezwaarmaker zag letterlijk op die (feitelijke) handeling. Het college overweegt dat het college geen impliciet verzoek tot (ver)plaatsing van het haltebord behoefde te lezen in het ontvangen verzoek, gezien de uitdrukkelijk kadering daarvan door een juridisch professional.

In de bezwaarprocedure vult de bezwaarmaker het verzoek aan met een verzoek tot (ver)plaatsing van het haltebord. Het college verstaat dat bezwaarmaker een verzoek doet tot (ver)plaatsing van een verkeerstek ex artikel 15 lid 1 Wvw juncto artikel 12 sub a onder II Babw, meer specifiek bord L3 zoals bedoel in bijlage 1 Reglement verkeersregels en verkeerstekens 1990. Dit maakt dat het verzoek thans moet worden aangemerkt als aanvraag. Het gewijzigde verzoek is daarmee ontvankelijk.

De overwegingen ten aanzien van het oorspronkelijke verzoek blijven echter in stand. Daarmee is de bezwaargrond ad 1 ongegrond.

Met betrekking tot de aangehaalde uitspraak overweegt het college dat in het oordeel geen overwegingen zijn opgenomen over de ontvankelijkheid van het verzoek. Daarover heeft de rechter zich dus niet uitgelaten. Om die reden kan niet zonder meer worden aangenomen dat een ontvankelijkheidstoets is uitgevoerd en zo dit wel is gebeurd, is niet helder welke overwegingen daaraan ten grondslag lagen.

Bezwaargrond 2

De bezwaarmaker haalt aan dat zij wel degelijk belang heeft bij haar (gewijzigde) verzoek tot (ver)plaatsing van de bushalte en het haltebord ter hoogte van haar woning. Zij stelt dat zij niet kon weten dat zij veel overlast van de bushalte zou ondervinden bij de aankoop van haar woning. De bezwaarmaker stelt overlast te ervaren door wachtende busreizigers die op de oprit staan of zitten (soms luidruchtig met o.a. alcohol, drugs en harde muziek) en door personen die in de voortuin lopen of wildplassen.

Het college overweegt als volgt. De bezwaarmaker betwist niet dat zij bekend was met de bushalte nabij haar woning op het moment van aankoop van die woning. Zij stelt slechts dat zij niet kon weten dat zij veel overlast zou ervaren. De bezwaarmaker lijkt niet te hebben onderzocht welke gevolgen de aanwezigheid van de bushalte voor haar zou hebben, in ieder geval verwachtte zij deze (mate van) overlast niet. Hoe vervelend dit ook voor bezwaarmaker is, kan dit niet aan de gemeente worden verweten. Noch kan dit op zichzelf een relevant argument zijn voor het afdwingen van een (verkeers)besluit. Daarmee blijft de overweging van het college in het primaire besluit in stand, inhoudende dat bezwaarmaker geen belang heeft bij haar verzoek. De wijziging van het verzoek maakt dit niet anders.

Bezwaargrond 2 is daarmee eveneens ongegrond.

Toetsing van het verzoek aan artikel 2 Wvw leidt overigens ook niet tot de conclusie dat verzoeker op grond daarvan een belang heeft bij haar verzoek. Geconstateerd wordt dat 'het tegengaan van overlast voor omwonenden' niet in het artikel wordt genoemd als grondslag voor het nemen van een verkeersbesluit. Dat de verkeersveiligheid in het geding zou zijn, onderbouwt bezwaarmaker namelijk niet. Volgens vaste jurisprudentie is dat op zichzelf ook niet voldoende voor een gedwongen verkeersbesluit vanwege de eigen verantwoordelijkheid van zowel de bestuurder van de auto, als degene die zich in de nabijheid van de oprit bevindt. Dit heeft niets te maken met de bushalte op deze plek. Het college heeft overigens geconstateerd dat de bushalte niet "direct voor" de oprit is geplaatst.

Het college wijst er ook op dat aan een bestuursorgaan op grond van vaste jurisprudentie¹ beoordelingsruimte toekomt bij de uitleg van de in artikel 2 Wvw genoemde begrippen. Voor zover sprake is van structurele overlast (dit is niet aangetoond) is het – anders dan bezwaarmaker kennelijk voor ogen heeft - geen gegeven dat het college gehouden is om 'actie te ondernemen'. Indien het college een verkeersbesluit zou nemen, dient een belangenafweging plaats te vinden. Voorafgaand daaraan zou moeten worden onderzocht welke belangen bij dat besluit zijn betrokken. Nadat het bestuursorgaan heeft vastgesteld

¹ Zie bijvoorbeeld RvS 14 februari 2018, ECLI:NL:RVS:2018:504.

welke verkeersbelangen in welke mate naar zijn oordeel bij het besluit dienen te worden betrokken, dient het die belangen tegen elkaar af te wegen. Daarbij komt het bestuursorgaan beleidsruimte toe. De bestuursrechter toetst of de voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van het besluit niet onevenredig zijn in verhouding tot de met dat besluit te dienen doelen.

In dat verband merkt het college op dat niet zonder meer vaststaat dat (beperkte) verplaatsing van de bushalte de door bezwaarmaker ervaren overlast verhelpt. Feitelijk klaagt de bezwaarmaker namelijk over gedrag van derden buiten de invloedssfeer van de gemeente. Dat gedrag wordt bovendien niet aantoonbaar veroorzaakt door de aanwezigheid van de bushalte op de huidige plek. Daar staat verder tegenover dat verplaatsing van de bushalte een aanzienlijke impact heeft op de (verkeers)situatie ter plaatse en dat daarmee substantiële kosten zijn gemoeid die op dit moment niet kunnen worden gedekt. Daarnaast speelt ook het belang van de vervoerder die de bushalte feitelijk exploiteert. De dienstregeling is immers afgestemd op een bushalte op de huidige locatie.

Bezwaargrond 3

De bezwaarmaker stelt tot slot dat niet wordt ingegaan op de overlast in het primaire besluit. Bezwaarmaker voelt zich door de gemeente niet gehoord.

Het college wijst erop dat het oorspronkelijke verzoek van bezwaarmaker de formele toets van ontvankelijkheid niet heeft doorstaan. Daarom is het college in dat stadium ook niet toegekomen aan een (nadere) materiële beoordeling van het verzoek en de daaraan ten grondslag gelegde argumenten. Dit is inherent aan de systematiek van de Awb en kan als zodanig niet tot vernietiging van het primaire besluit leiden.

Bezwaargrond 3 is ongegrond.

Nu het oorspronkelijke verzoek is aangevuld, kan het college voor zover relevant voor de beoordeling van het verzoek ook ingaan op de inhoud daarvan en de gestelde overlast.

Het college stelt voorop dat het vervelend is als een inwoner overlast ondervindt in of nabij zijn woning. Het college betreurt dan ook dat bezwaarmaker de situatie negatief ervaart. Daarbij geldt wel dat de kans dat een inwoner te maken krijgt met (incidentele) overlast groter is in een middelgrote gemeente van ruim 55.000 inwoners, dan in een kleinere gemeente. Het wonen in een middelgrote gemeente brengt dus een inherent risico op (incidentele) overlast met zich mee dat de inwoner heeft aanvaard. Als sprake is van structurele overlast kan het woongenot van de inwoner worden beperkt en dat is niet prettig. Maar structurele overlast kan lang niet in alle gevallen worden weggenomen door (een besluit van) de gemeente. Het college wees er al op dat bezwaarmaker voornamelijk klaagt over overlast door het gedrag van derden. Dit gedrag is geen direct gevolg van de bushalte op deze specifieke plek, maar een keuze van de derde die daarop ook kan worden aangesproken. Daar ligt immers de oorzaak van de overlast.

Verder moet het college bij het nemen van een besluit altijd alle relevante belangen betrekken, dus ook als het gaat om de aanpak van overlast. In dit geval speelt ook daadwerkelijk een aantal belangen zoals hiervoor al is aangehaald bij bezwaargrond 2. Vooral de genoemde algemene belangen wegen in dit geval zwaarder dan het individuele belang van bezwaarmaker. Daarbij neemt het college ook in acht dat de bushalte praktisch gezien niet zomaar kan worden verplaatst, ook niet naar de door bezwaarmaker

aangegeven locaties. De aangehaalde locaties zijn namelijk niet geschikt in relatie tot de locatie van andere bushaltes. Overigens is ambtelijk wel contact gezocht met de desbetreffende vervoerder over deze bushalte, maar hierop is nog geen reactie gekomen.

Het college neemt het gevoel van bezwaarmaker dus wel degelijk serieus, maar dat betekent niet dat de gemeente het gevoel ook redelijkerwijs kan wegnemen. Opgemerkt wordt dat ambtelijk wel pogingen zijn gedaan om bezwaarmaker tegemoet te komen voor zover mogelijk in de gegeven omstandigheden. Bezwaarmaker erkent ook dat een prullenbak is geplaatst. Plaatsing van een bushokje is in handen van de vervoerder die de route aandoet, zodat dit buiten de macht van het college ligt.

Vergoeding

In het bezwaarschrift van 14 augustus 2023 is verzocht om een vergoeding in de zin van artikel 7:15 Awb. Daarmee is voldaan aan het derde lid van dat artikel. Daarin is vastgelegd dat het verzoek om een vergoeding wordt gedaan voordat het bestuursorgaan op het bezwaar heeft beslist.

Uit artikel 7:15 lid 2 Awb volgt dat de kosten die de bezwaarmaker in verband met de behandeling van het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken, vergoed worden door het college uitsluitend op verzoek van de bezwaarmaker en voor zover het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het college te wijten onrechtmatigheid.

Het bestreden besluit wordt niet herroepen wegens een aan ons te wijten onrechtmatigheid. Dit betekent dat de kosten die de bezwaarmaker in verband met het bezwaar redelijkerwijs heeft moeten maken niet door ons vergoed worden.

Conclusie

Gelet op de voorgaande overwegingen besluit het college om:

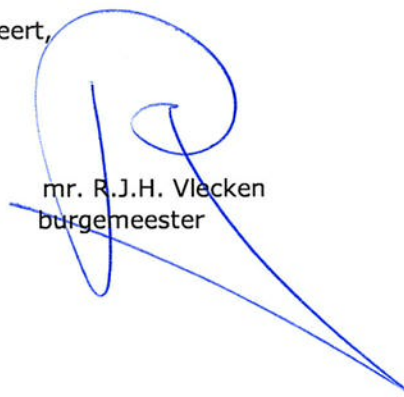
1. het bezwaarschrift ontvankelijk te verklaren;
2. het bezwaarschrift ongegrond te verklaren;
3. het bestreden besluit ongewijzigd in stand te laten;
4. het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

Weert, 21 NOV. 2023

Burgemeester en wethouders van Weert,

A.M.A. Vrijenhoek
gemeentesecretaris

mr. R.J.H. Vlecken
burgemeester

